

Το 40ήμερο μνημόσυνο της κατά σάρκα μητέρας του Πρωτοσυγκέλλου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το Σάββατο 2 Οκτωβρίου το πρωί στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας τελέστηκε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο της μακαριστής Θεοδώρας Μπίρδα, κατά σάρκα μητέρας του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας Αρχιμ. Αθηναγόρου Μπίρδα.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία που προηγήθηκε προεξήρχε και κήρυξε το θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ενώ συμπροσευχόμενοι παρέστησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος και Κίτρος, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε, μεταξύ άλλων:

«Καί ιδών τήν πίστιν αὐτῶν εἶπεν· ἄνθρωπε, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρ-τίαι σου».

Ἐνα πολύ γνωστό θαῦμα τοῦ Χριστοῦ, τή θεραπεία ἑνός παραλύ-του, μᾶς παρουσίασε τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Ὁ παρά-λυ-τος αὐτός δέν εἶναι βεβαίως ὁ ὁμόνος τόν ὁποῖο θεράπευσε ὁ Χρι-στός, ἡ θεραπεία του ὁμως ξεχω-ρίζει, γιατί δέν ὀφείλεται μόνο στή δύναμη τοῦ Χριστοῦ, δέν ὀφείλε-ται μόνο στήν πίστη τοῦ παραλύ-του, ἀλλά ὀφείλεται κατ' ἐξοχήν στήν πίστη τῶν τεσσάρων ἀνθρώ-πων πού τόν μετέφεραν ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστός πολλές φορές ἔχει ἀνα-φερθεῖ στήν πίστη τῶν ἀνθρώπων καί τή σημασία της. Πολλές φορές ἔχει ἀναφερθεῖ σέ ὅλα ἐκεῖνα, τά ὁποῖα μπορεῖ νά ἐπιτύχει ὁ ἄνθρω-πος πού πιστεύει σέ Ἐκεῖνον, καί διαβεβαιώνει τούς ἀκροατές

του ότι, όποιος τον πιστεύει ως Θεό, θά μπορέσει νά κάνει μέ τή βοήθειά του όχι μόνο όσα ό ίδιος κάνει αλλά και μεγαλύτερα από αυτά. Έπιπλέον, όπως όλοι γνωρίζουμε, ό Χριστός θεωρεί τήν πίστη του άνθρώπου στη θεότητα και τή δύναμή του ως τήν αναγκαία προ-ύ--πόθεση για νά κάνει ένα θαύμα. Αυτό δέν σημαίνει ότι ό Χριστός δέν μπο-ρεϊ νά κάνει τό θαύμα και χωρίς τήν πίστη τών άνθρώπων, δέν θέλει όμως νά παρεξηγηϊται ή δύναμή του, νά θεωρεϊται ως κάτι τό μαγικό, και άκόμη θέλει τό θαυ-μα νά ενισχύει τήν πίστη του άν-θρώπου και νά τον βοηθᾶ νά ζήσει κοντά στον Χριστό.

Στό σημερινό όμως θαύμα ό Χρι-στός δέν αναφέρεται στην πίστη και δέν τήν ζητᾶ ως προϋπόθεση. Τήν διαπιστώνει, τήν αναδεικνύει και τήν προβάλλει προς μίμηση όχι μόνο σε όσους ήταν τότε παρόντες αλλά και σε όλους εμάς σήμερα. «Ίδών τήν πίστιν αυτών είπεν· άν-θρωπε, άφέωνται σοι αί άμαρτίαι σου».

Ή πίστη πού επαινεϊ ό Χριστός εϊναι ή πίστη τών άνθρώπων πού μεταφέρουν τον παράλυτο, ή πίστη ή όποία δέν υποχωρεί μπροστά στα εμπόδια, δέν απογοητεύεται από τό πλήθος του κόσμου, τό όποίο τούς εμπόδιζε νά πλησιάσουν τον Χρι-στό και νά του ζητήσουν νά θερα-πεύσει τήν παράλυτο, αλλά βρίσκει νέο τρόπο για νά επιτύχει τον σκο-πό της, χωρίς νά υπολογίζει τον κό-πο και τή δυσκολία. Γιατί ή πί-στη τούς δημιουργεί τή βεβαιότητα ότι ό Χριστός θά θεραπεύσει τον άνθρωπό τους και γι' αυτό αξίζει νά καταβάλλουν κάθε προσπάθεια, αξίζει άκόμη και νά υποβληθοϋν στον τεράστιο κόπο νά κατεβάσουν τον παράλυτο από τή στέγη του σπιτιού, προκειμένου νά τον φέ-ρουν ενώπιον του Χριστού.

Άς σκεφθοϋμε ποιά πίστη υποδη-λώ-νει αυτή ή προσπά-θεια τών άν-θρώπων, μία πίστη τήν όποία ό Χριστός άντα-μείβει όχι απλώς μέ τή θεραπεία του παρα-λύτου αλλά και μέ τήν άφεση τών άμαρτιών του. Άς συγκρίνουμε τή δική μας πί-στη μέ τήν πίστη αυτών τών άν-θρώπων και άς εξετάσουμε πόσο γρήγορα πολλές φορές ή δική μας πίστη μάς εγκαταλείπει, πόσο γρή-γο-ρα μετατρέπεται σε άμφιβολία και άπιστία, πόσο γρήγορα μετα-τρέ-πεται άκόμη και σε άρνηση.

Γιατί; Γιατί ή πίστη μας εϊναι επιφανειακή, εϊναι πίστη μόνο στα λόγια, πίστη χωρίς άντίκρισμα στην ψυχή μας και ζωή μας. Πι-στεύ-ουμε, γιατί έτσι μάθαμε, αλλά δέν ξέρουμε ούτε τί πιστεύουμε ούτε γιατί πιστεύουμε. Ή πίστη μας εϊναι αδύναμη, γιατί άν πιστεύαμε βαθιά και ουσιαστικά στον Χρι-στό, τότε θά έπρεπε ή ζωή μας νά εϊναι σύμφωνη μέ τό θέλημα και τίς έντολές του. Όμως εμεϊς προ-σπα-θοϋμε νά συνδυάσουμε τό θέ-λημα του Θεού μέ τό δικό μας θέλημα και νά ζήσουμε τή ζωή μας όχι όπως μάς ζητᾶ και μάς συμ-βουλεύει ό Θεός νά ζήσουμε, αλλά όπως μάς βολεύει και μάς ταιριά-ζει. Και αυτό έχει ως συνέπεια ή πίστη μας νά παραμένει επιφανεια-κή, νά μήν έχει βαθιές ρίζες στην ψυχή μας, και έτσι μέ τήν πρώτη δυσκολία, μέ τον πρώτο πειρασμό νά κλονίζεται και νά εγκαταλεί-που-με τήν προσπάθεια. Αντίθετα, οι άνθρωποι πού μετέφεραν τον παράλυτο τής σημερινής ευαγγελι-κής περικοπής κατόρθωσαν μέ τή μεγάλη πίστη τους, ό Χριστός νά του

χαρίσει τόσο τή σωματική υγεία, θεραπεύοντας τήν πα-ρα-λυ-σία του, όσο και τήν πνευματική, παρέχοντάς του τήν άφεση τῶν άμαρτιῶν.

Αυτή τήν πίστη πού πραγματικά σώζει, άς προσπαθήσουμε νά μιμη-θοῦμε και έμεϊς, διότι αυτή εϊναι ή πίστη πού περιμένει ό Χριστός από όλους μας.

Αυτή τήν πίστη διέθετε και ή μα-κα-ριστή άδελφή μας Θεοδώρα, τῆς όποιás τελοῦμε σήμερα τό τεσσα-ρα-κονθήμερο μνημόσυνο, προσευ-χόμενοι για τήν άνάπαυση τῆς ψυ-χῆς της. Μέ αυτή τή μεγάλη και ζωντανή πίστη της στήριξε και τήν οίκογένειά της, και αυτήν δίδαξε και κληροδότησε ως τόν πολυτιμό-τε-ρο θησαυρό και στά παιδιά και στά έγγόνια της.

Άπόδειξη, άλλωστε, τῆς μεγάλης πίστεώς της ἦταν και γεγονός ότι μέ χαρά προσέφερε τόν υϊό της στη διακονία τῆς Έκκλησίας και άξιώ-θη-κε νά τόν δεϊ λειτουργό τοῦ Ὑψί-στου. Αυτή ή πίστη της στον Χρι-στό εϊμεθα βέβαιοι ότι τήν συνο-δεύει και μετά τήν έκδημία της από τόν παρόντα κόσμο και θά άποτελεϊ τήν καλή της όμολογία ένώπιον τοῦ Κυρίου, ό όποϊος εύχόμεθα και προσευχόμεθα από καρδιάς νά τήν κατατάξει μετά τῶν δικαίων και τῶν έκλεκτῶν του.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

